

Sygn. akt II CSK 247/16

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku E. Spółki Akcyjnej w G.

Oddział w K.

przy uczestnictwie D. Z. i J. T.

o zasiedzenie służebności przesyłu,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 1 grudnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestników postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 8 grudnia 2015 r., sygn. akt VII Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. oddala wniosek wnioskodawcy o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 8 grudnia 2015 r. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołano się na występowanie w sprawie dwóch istotnych zagadnień prawnych.

Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa, przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Wymagań tych nie spełniają kwestie sformułowane przez skarżących.

Pierwsza kwestia dotyczy tego, czy dla celów zaliczenia czasu posiadania służebności przesyłu (służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu) przez poprzedników prawnych podmiotu wnioskującego o stwierdzenie zasiedzenia takiej służebności konieczne jest wykazanie nieprzerwanego ciągu przeniesień jej posiadania i tego, czy konieczne jest wykazanie, że posiadanie

to pierwotnie zostało przeniesione przez właściciela nieruchomości na pierwszego z poprzedników prawnych. Nie budzi wątpliwości, że doliczenie czasu posiadania przez poprzednika jest możliwe, gdy posiadanie to przeszło na obecnego posiadacza, co może być wynikiem przeniesienia posiadania (art. 176 § 1 w zw. z art. 292 i art. 305⁴ k.c.), które obejmuje - co oczywiste - także przejście posiadania w ramach sukcesji uniwersalnej (choćby częściowej). Podobnie nie budzi wątpliwości to, że warunek zasiedzenia służebności przesyłu (służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu) stanowi jej posiadanie, poczynwszy od pierwszego z poprzedników prawnych, przy czym nie chodzi tu - jak błędnie sugerują skarżący - o to, aby uzyskać to posiadanie od podmiotu będącego właścicielem nieruchomości obciążonej, ale jedynie o to, aby być posiadaczem. Ocena, czy warunki te zostały spełnione, zależy od okoliczności konkretnej sprawy, co oznacza, że nie można mówić o zagadnieniu prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Druga kwestia sprowadza się do pytania, czy możliwe jest zasiedzenie służebności przesyłu (służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu) o treści, która obejmuje (także) prawo wchodu i wjazdu na grunt (w tym sprzętem ciężkim) w celu wykonania robót związanych z konserwacją lub naprawą urządzeń przesyłowych znajdujących się na gruncie. Odpowiedź na to pytanie jest oczywista - jest to możliwe, jeśli korzystanie z nieruchomości obciążonej w ramach posiadania służebności obejmowało tego rodzaju zachowania, gdyż mieszczą się one w możliwej treści służebności przesyłu (art. 305¹ k.c.). Ocena, czy tak było, jest zależna natomiast od okoliczności konkretnej sprawy. W tym wypadku także więc nie można mówić o zagadnieniu prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w z w. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Termin do wniesienia odpowiedzi na skargę kasacyjną określony w art. 398⁷ § 1 zd. 1 k.p.c. jest terminem ustawowym. Nie może więc być przedłużony przez przewodniczącego (art. 166 k.p.c.), co oznacza, że dokonanie takiego przedłużenia jest bezskuteczne. Pismo procesowe złożone przez wnioskodawcę po upływie

terminu określonego w art. 398⁷ § 1 zd. 1 k.p.c. nie jest odpowiedzią na skargę kasacyjną. Z tych względów Sąd Najwyższy oddalił zawarty w tym piśmie wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego od uczestników postępowania na rzecz wnioskodawcy (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2002 r., IV CKN 1071/00, OSNC 2003, nr 9, poz. 120).

jw